

ארץ יושביה

מסמך עקרונות למרחב מדיני אחד בין הים והירדן

- (1) הסכסוך בין יהודים ופלסטינים לא החל ב-67, ונסיגה לקוי 67 אינה פתרון בר קיימא לסיום הסכסוך. חלוקת הארץ לשתי יחידות פוליטיות סגורות הרמטית שחומת הפרדה חוצצת ביניהם אינה אפשרית והיא הרסנית מבחינה פוליטית, גיאוגרפית, כלכלית אזרחית ודתית.
- (2) כל פתרון או הסדר יהיה דמוקרטי. כל התושבים במרחב המדיני בין הים והירדן יהיו בעלי זכויות אדם, תושב ואזרח מלאות. תהיה הכרה לא רק בזכויות האינדיבידואליות אלא גם: בזכויות הקהילתיות והקולקטיביות של שני העמים; בזכויות חברתיות ותרבותיות; ובזכות לחופש תנועה מלא במרחב.
- (3) אין לעקור תושבים ממקומם, יהודים או פלסטינים, החיים הן בתחומי הקו הירוק והן מחוצה לו.
- (4) תתקיים גישה שיונית מלאה לקרקעות ולמשאבי הטבע. חלוקת המשאבים והכלכלה יתבססו על צדק הקצאתי מתקן שיכלול בתוכו גם את תיקון עוולות העבר. עם זאת, לא יתוקן עוול אחד על ידי יצירת עוול חדש.
- (5) יש לחשוב על סוגיית הריבונות בצורה יצירתית המאפשרת ריבונות צולבות ומשותפות בטריטוריות שונות במרחב.
- (6) במקום פרדיגמת 67 המקובלת בשיח הישראלי והבינלאומי, והעלולה לייצר מעגל חדש של אלימות, יש לתת מענה לשאלות הפתוחות של 1948 ובעיקר: שיבתם של הפליטים הפלסטינים, חוק השבות, השבת הקרקעות והרכוש לבעליהם, מעמד המקומות הקדושים ונגישות אליהם.
- (7) מסמך זה נכתב כשברקע שינויים מפליגים בפוליטיקה של המזרח התיכון הערבי. ארץ יושביה הינה חלק בלתי נפרד מן המזרח התיכון ורואה באינטגרציה במזרח התיכון עקרון מכונן. היא תשמש מולדת לערבים ויהודים כאחד ותבטיח את זכויותיהם של היהודים כמיעוט במזרח התיכון.

28 פברואר 2011

